

Téma postava jejich vztahu k ostatním stavebním prvkům románu jsem si vybrala z několika důvodů. Podle mého názoru vděčí dílo Eleny Garro za svoji nadčasovost z velké části právě postavám. Spojením klasického hrdiny s postavou moderního románu vytváří postavy, které přesahují hranice jednoho díla a jedné epochy. Po hrdinech dávných bájí zdědily mytickou nesmrtelnost, z druhé linie se jim dostalo křehké poetiky moderní literární postavy. Toto spojení z nich dělá univerzální literární postavy, které díky svému bytostně lidskému rozměru dokáží oslovovat i naši současnost.

Elena Garro stojí jako spisovatelka i jako žena na prahu nové doby. Ve svém díle podává svědectví o začátku nové epochy. Mexická společnost konce 20. let, do kterých je román zasazen, otevírá otázku vlastní identity a po letech cizí nadvlády hledá svoji vlastní cestu. Na pozadí magického příběhu hlavních hrdinek se odehrává drama společnosti, která stojí před svým přerodem. Elena Garro kritizuje šedé maloměšťáctví, sobectví a zaslepenost, které v jejich důsledku přirovnává k neomalenosti velkých historických gest. Mexiko prochází deziluzí z revolučních bojů a touží po zavedení pořádku. Starý systém přestává platit a nový ještě nenabyl jasných obrysů. Cítíme nostalgii po dobách minulých, ze které je však zřejmé, že již není cesty zpátky. V románu Vzpomínky na budoucnost slyšíme výkřik, který volá po změně společenské situace~ ;~roveň cítíme lidský strach z prvního kroku do neznáma.